

+ शु + अश्नुन्) इन्द्रघोटकः । इत्यमरः ॥ स तु श्वेतवर्णः समुद्रमश्नुनोत्यितः । इति श्रीभागवतम् ॥
 ("उच्चैःस्रवस्तेन ह्यरत्नमहारि च")
 इति कुमारः । २ । ४७ ॥
 उच्चैर्घुञ्जं, स्त्री, (उच्चैर्घुञ्जते स्म । घुञ्ज + क्त ।) घोषणा । इत्यमरः ॥
 उच्छ, इ प्र उच्छे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-इदित्-परं-सकं-सेट् ।) ऋसादिः । इ उच्छति । प्र उच्छती उच्छन्ती । उच्छ उद्धृतप्रस्यस्य शेषाप-हरणम् । (यथा, हृषायुधः ।
 "सुखमं प्रस्यमुच्छन्ति यद्देशे व्रतितो द्विजाः" ।
 उच्छः स्फोटनमित्येके । इति दुर्गादासः ॥
 उच्छ, ईं प्र नन्वे । समापने व्यतिक्रमे । वर्जने । इति कविकल्पद्रुमः । (तुदां-परं-सकं-सेट् ।) ई उच्छः । प्र उच्छती उच्छन्ती । चलारोऽर्थाः । समापने । (अक०) उच्छति रात्रिः । "भरण्यां व्युष्टायामुसस्ति जनयासास तनयम्" । व्युष्टायां समाप्तायामित्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥
 उच्छन्, चि, (उत् + ऊद् + क्त ।) नष्टम् । इति श्रीभागवद्गीता ।
 उच्छादनं, स्त्री, (उत् + ऊद् + शिच् + ल्युट् ।) उत्-सादनम् । उद्धर्तनम् । गन्धद्रव्याद्वारा शरीरनिर्म-ल्लोकरणम् । इत्यमरटीका ॥
 ("यथाशक्तिप्रदानेन स्नापनोच्छादनेन च")
 इति रामायणे । २ । १११ । १० ॥
 उच्छिनीन्, स्त्री, (उच्छितं शिञ्जीन्म् ।) कृत्रिका । इति श्रीभागवतम् ॥ कोङ्क क्ता इति भाषा)
 ("उद्धृतशिञ्जीन्, चि, "कर्तुं यच्च प्रभवति महीसुच्छिनीन्प्रामन्थ्याम्") इति मेघदूते । पूर्वमेघे । १८ ॥
 उच्छिञ्, चि, (उत् शिञ्जते यत् । उत् + शिञ् + क्त ॥) भुक्तावशिष्टम् । इति पुराणम् ॥ षंटो इति भाषा । तद्भोजनप्रायश्चित्तं यथा (प्रायश्चित्ततत्त्वे चाखण्डाद्यन्नमन्त्राद्यप्रायश्चित्तप्रकरणे ।) विष्णुः ॥
 "आमन्त्राद्वाशने त्रिरात्रं पयसा वर्त्तत ब्राह्मणः शूद्रोच्छिष्टाशने च वमनं कृत्वा सप्तरात्रमुपवसेत्" । इति । एवं उच्छिष्टे यः पराक उक्तोऽङ्गिरसा षोऽपि प्रागुक्तसंज्ञापदादिविषये बोध्यः । विष्णु नापि अनुच्छिष्टे पराकोक्तेः । तथाचाङ्कराः ।
 "आखण्डाद्यपतितानीनामुच्छिष्टाद्यन्न भक्षणे । दिनः सुध्येत् पराकेण शूद्रः कृच्छ्रेण शुध्यति" ॥ यत्तु मित्ताक्षरायामापस्तम्बः !
 "अन्त्यानां भुक्तशेषान्तु भक्षयित्वा द्विजातयः । चान्नं कृच्छं तदङ्गन्तु ब्रह्मक्षत्रविशां विधिः" ॥ चान्नं चान्नायणम् । कृच्छं तप्तकृच्छम् । एतच्च ब्राह्मणस्य सप्तदशानविषयं बणात्कारानुसारे-ऽप्यज्ञेतरताम्बुणाद्युत्पृष्टपरश्च । तत्राज्ञाने स्नाप-कर्मणेन उच्छिष्टे चान्नायणविधानात् । अङ्गिरसा अन्त्यावसायिनामित्यादि प्रागुक्तवचने सामान्यत-स्तप्तकृच्छविधानात् अनुच्छिष्टेऽपि तथात्वादेव सर्वत्रानुच्छिष्टादुच्छिष्टे दैगुण्यं बोध्यम् । प्राय-श्चित्तविषये संसर्गप्रकरणेऽप्येवम् । क्षत्रियवि-

श्रीस्नापदि ज्ञेयम्" ॥* ॥ "सर्वत्रोच्छिष्टे तु व्रत-दैगुण्यं स्नापदक्षानमुक्तोत्तरिते मासयावकव्रतं तदप्रती धेनुद्वयं षट्कार्षापणा वा देयाः । तत्रो-च्छिष्टाग्ने पराक इति । अन्त्यासमेदे त्वावृत्ति-रूहणीया" । इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥ * ॥ अथो-च्छिष्टस्य चाखण्डादिस्पर्शप्रायश्चित्तम् । (तत्रैव उच्छिष्टस्य चाखण्डादिस्पर्शप्रायश्चित्तप्रकरणे द्रष्टव्यम्) स्नापस्तम्बः ।
 "भुक्तोच्छिष्टस्नानाचान्तखाण्डालैः श्वपचन वा । प्रमादात् स्पर्शनं गच्छेत् तत्र कुर्त्याद्विशोधनम् ॥ गायत्र्यसहस्रन्तु श्रुपदां वा श्रुतं जपेत् । त्रिरात्रोपोषितो भूत्वा पञ्चगव्येन शुध्यति ॥ भुक्तोच्छिष्टोऽन्यजैः स्पृष्टः प्राजापत्यं समाचरेत् । अर्द्धोच्छिष्टे स्नतः पादः पाद स्नामाशने तथा" ॥ प्राजापत्यं ज्ञाने अर्द्धोच्छिष्टो येनाद्ययास आस्ये निक्षिप्तः न तु निगीर्षः । दक्षः ।
 "पाने मैथुनसंसर्गे तथा मूत्रपुरीषयोः । संस्पृशं यदि गच्छेत् श्रवोदकान्यजैः सह ॥ दिनमेकं चरेन्नूत्रे पुरीषे तु दिनद्वयम् ॥ दिनत्रयं मैथुने स्यात् पाने स्याच्च चतुष्टयम् ॥ काश्यपः ।
 श्वश्रुकारान्यखाण्डालमद्यभाण्डरजस्वलाः । यद्यच्छिष्टः स्पृशेत्तत्र कृच्छं सान्तपनं चरेत् ॥ एतद्दक्षान्नाभ्यासे सान्तपने धेनुद्वयं । ब्रह्मपुराणे ।
 "उच्छिष्टेन तु शूद्रेण विप्रः स्पृष्टस्तु तादृशः । उपवासेन शुद्धिः स्यात् शूना संस्पृष्ट एव वा ॥ उच्छिष्टेन तु विप्रेण विप्रः स्पृष्टस्तु तादृशः । उभौ स्नानं प्रकुर्वतं सद्य एव समाहितौ" ॥ अनुच्छिष्टशूद्रस्पर्शे उच्छिष्टब्राह्मणस्य नक्षमिति प्रायश्चित्तविवेकः ॥ व्यक्तं । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, श्रतपथब्राह्मणे २।११।११ । "ऊतोच्छिष्टमिदम्" । इति । अनाचान्तो भक्षकः । यथा मनुः २ । ५६ । "नचैवात्यश्रनं कुर्यात् नचोच्छिष्टः क्षिचित् व्रजेत्" । उच्छिष्टभोजनः, पुं, (उच्छिष्टं देवनेवेद्यावशिष्टं भो-जनं यस्य ।) देवनेवेद्यावशिभोजनकर्त्ता । इति हेमचन्द्रः ॥
 उच्छिष्टमोदनं, स्त्री, शिक्कम् । इति राजनिर्घण्टः । भोम इति भाषा ॥
 उच्छीर्षकं, स्त्री, (उत् ऊद्स्थापितं शीर्षं मलकं येन । बङ्गश्रीहृषे कर्त् ।) उपधानम् । इति हृषायुधः । वाशिष्ठ इति भाषा ॥
 उच्छूर्ण, चि, (उत् + श्चि + क्त ।) क्षोदितश्चेति तस्य नः । यजादित्वात् सम्प्रसारणे पूर्वस्ये च ह्रस्व इति दीर्घः ।) स्त्रीतम् । उन्नतम् । वर्द्धितम् । तथा च प्राचीनाः ।
 "कामिन्याः क्रियदुच्छूर्णमुरः प्रेषान् समीक्षते । नयं शान्तिमित्युन्नमतिदीनः क्षधीवजः" ॥ (स्वर्ग्यामटिकाविलुण्ठनतथोच्छूर्णेः किमेभिर्भुजैः) इति साहित्यदर्पणे । १ परिच्छेदे ॥
 उच्छृङ्खलं, चि, (उच्छृङ्खलं शृङ्खलं यत्स्य ।) शृङ्ख-लारहितं । तत्पर्यायः । अवाधं २ उद्दाम ३ अनि-यन्त्रितं ४ अन्तर्गणं ५ निरङ्कुशं ६ । इति हेम-

चन्द्रः ॥ (यथा, हितोपदेशः ३ । ६७ ।
 ("अन्यदुच्छृङ्खलं सत्त्वमन्यत् शास्त्रनिगन्धितम्" ॥
 "सम्भूच्छृङ्खलशृङ्खलिनः" ।
 इति माघः । १२ । १३ ॥)
 उच्छ्रयः, पुं, (उत् + श्चि + अच् ।) पर्वतवृक्षादेर-चता । तत्पर्यायः । उच्छ्रायः २ उत्सेधः ३ । इत्य-मरः ॥ ("प्राते यूपोच्छ्रये तस्मिन् षड्वैत्याः खादिराश्च षट्" । इति रामायणे ॥)
 उच्छ्रायः, पुं, (उत् + श्चि + घञ् ।) उच्छ्रयः । उचता । इत्यमरः ॥ (यथा, याज्ञवल्क्ये ।
 "ग्रहाधीना नरेन्द्रायामुच्छ्रायाः पतनानि च" ।
 "शृङ्गीच्छ्रायोः कुमुदविश्रदेयो वितत्य स्थितः खं" ॥ इति मेघदूते । ६० ॥)
 उच्छ्रितं, चि, (उत् + श्चि + क्त ।) संजातं । समुद्रजं । उच्चं । प्रवृद्धं । इति मेदिनी ॥ (यथा, महाभा-रते १३ । दानधर्मकथने । २१ । २६ । "सर्व-मयैर्भान्ति शृङ्गीश्चावभिरुच्छ्रितैः" ।) व्यक्तं । इति हेमचन्द्रः ॥
 उच्छ्रितं, चि, (उत् + श्च + क्त ।) प्रपुञ्जं । विक-सितं । इति हेमचन्द्रः ॥ (भावे + क्त ।) जीवितम् । स्फुरितम् । प्राणनम् । यथा, मेघदूते । १०१ । "वासुल्कण्डोच्छ्रितहृदया वीक्ष्य सम्भाव्य चैव" । "सा खलु भगवतः कण्ठस्य कुलपतेरुच्छ्रितम्" । इति शाकुन्तले ३ अङ्के ॥
 उच्छ्रासः, पुं, (उत् + श्च + घञ् ।) अन्तर्मुखश्चासः । ("प्रियामुखोच्छ्रासविकम्पितं मधु" । इति ऋतु-संहारे योषधवर्णनायां ३ ।) तत्पर्यायः । आहरः २ आनः ३ । इति हेमचन्द्रः ॥ आख्यायिकापरि-च्छेदः । आश्वासः । इति मेदिनी । (यथा, कात्या-दर्श आख्यायिकाजज्ञाकथने, —
 "वृक्षां चापरवृक्षाच्च चोच्छ्रासत्स्र भेदकम्" ॥)
 उज्जयनी, स्त्री, विशालानगरी । इति चिकित्सकशेषः ॥ उज्जैन इति पश्चिमदेशे ख्याता । वज्रदेशे तु उज्जनी । इयं माणवदेशस्य नगरी । मोक्षदसप्त-पुर्यन्तर्गतपुरी । पुरा विक्रमादित्यराजधानी च अधुना महाराष्ट्रशासिका । (यथा, मेघदूते पूर्वमेघे । २६ ।
 "सौधोत्सङ्गप्रणयविमुखो मा च भूवज्जयिन्याः" ॥)
 उज्जयन्तः, पुं, रैवतपर्वतः । इति हेमचन्द्रः ॥
 उज्जयिनी, स्त्री, उज्जयिनीनगरी । तत्पर्यायः । विशाला २ अवनती ३ पुष्करविहारी ४ । इति हेमचन्द्रः ॥
 उज्जासनं, स्त्री, (उत्, जस हिस्यायाम् । शिच् भावे ल्युट् ।) मारणम् । बधः । इत्यमरः ॥
 उज्जुर्मं, चि, (उत् + जृम्भि + घञ् ।) प्रपुञ्जम् । प्रस्तुतितम् । इति हेमचन्द्रः ॥
 ("उज्जुम्भवदनाम्भोना भिनच्चङ्गानि साङ्गना" । इति साहित्यदर्पणे । ३ परिच्छेदे ॥)
 उज्जुम्भितं, चि, (उत् + जृम्भि + क्त ।) प्रपुञ्जम् । चैद्यायां, स्त्री । इति मेदिनी ॥
 उज्ज्वलं, चि, (उच्चैर्ज्वलति प्रकाशते इति । उत् + ज्वल् + अच् ।) दीप्तम् । विशदम् । विकीर्णितम् ।